

Sygn. akt III CSK 7/15

POSTANOWIENIE

Dnia 28 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z wniosku S. K.
przy uczestnictwie A. K., K. K. i J. K.
o zniesienie współwłasności nieruchomości,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 28 kwietnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki J. K.
od postanowienia Sądu Okręgowego w N.
z dnia 25 września 2014 r., sygn. akt III Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli: w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.).

W sprawie nie występuje podstawa pozwalająca na przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, choć skarżąca powołała jako jej przesłankę występowanie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.).

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest takie zagadnienie, które ma znaczenie dla rozwoju prawa lub znaczenie precedensowe dla rozstrzygnięcia podobnych spraw (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 2005 r., I CZ 183/04). Powołanie się przez skarżącego na istnienie takiego zagadnienia wymaga jego sformułowania oraz przedstawienia argumentacji jurydycznej uzasadniającej tezę o możliwości rozbieżnych ocen prawnych i istotności zagadnienia z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało. Ponadto skarżący powinien wykazać, że rozstrzygnięcie zagadnienia będzie miało ważne znaczenie dla praktyki sądowej oraz dla rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 28 listopada 2003 r. II CK 324/03; z dnia 7 czerwca 2005 r. V CSK 3/05; z dnia 13 lipca 2007 r. III CSK 180/07; z dnia 22 listopada 2007 r. I CSK 326/07, niepubl. oraz z dnia 26 września 2005 r. II PK 98/05, OCNP 2006, nr 15 - 16, poz. 243). Skarżąca nie sformułowała w sposób jasny zagadnień, które dostrzegła w sprawie, a argumentacja prawna przedstawiona przez nią nie spełnia wskazanych wyżej wymogów. Dodać należy, że art. 398³ § 3 k.p.c. wyklucza uczynienie z zarzutów dotyczących ustalenia faktów i oceny dowodów podstawy skargi kasacyjnej. Skarżąca przeoczyła, że powołane przez nią orzecznictwo Sądu Najwyższego dopuszczające kontrolę kasacyjną oceny dowodów powstało na tle poprzedniego stanu prawnego i, poczynając od dnia 6 lutego 2005 r., wobec zmiany tego stanu, jest nieaktualne.

W świetle powyższego brak podstaw do przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania z uwagi na istotne zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).